

Cestování s motoklubem

Zavírání silnic Žďár nad Sázavou

Termín:	Sobota 28. Říjen 2017
Místo a čas startu:	benzínka Tenryu Slavkov u Brna, v 10.00 hodin
Trasa:	250 km – 4:33 h jízdy

Indian Givers ve Žďáru nad Sázavou organizují tradiční akci na oválu u zimního stadionu na Jungmannově ulici poslední říjnovou sobotu. Začátek je ve 12.00 hod, ve 14.00 hod. začíná plánovaná organizovaná vyjížďka za krásami Vysočiny podle mapy (Sněžné, Nové Město na Moravě, Žďár nad Sázavou). Na oválu stadionu bude program ukončen kolem 16.00 hod. Občerstvení a muzika zajištěna po celou dobu. Večer pokračuje zábavou

Účastník srazu:

Cestování s motoklubem

Květnice je zajímavý, výrazný kopec nad Tišnovem. Svůj název dostal bezpochyby pro bohatý výskyt všelijakých druhů rostlin, Kvetou tu od jara do zimy. Vrchol ve výšce 470 m leží při severozápadním okraji města.

Celý kopec je přírodní památkou. Dnes jsou svahy Květnice zalesněny, ale ještě v 30. letech minulého století tu byla rozsáhlá skalní step a lesostep.

Ze vzácných teplomilných druhů rostlin, co tu rostou, jde například o oman oko Kristovo (*Inula oculus-christi*), kavyl vláskovitý (*Stilpa capillata*), kavyl sličný (*Stipa pulcherrima*), žluťuchu menší (*Thalictrum minus*), mateřídoušku časnou (*Thymus praecox*) nebo mateřídoušku olýsalou (*Thymus glabrescens*).

Oman

Kavyl

Žluťucha

Mateřídouška

Cestování s motoklubem

Neobyčejně bohatě jsou zastoupeni i rozliční živočichové. Kriticky ohrožená kudlanka nábožná. V kopcích jsou i krasové jeskyně. V nich zimuje až 12 druhů netopýrů. Vzácní jsou například vrápenec malý (Rhinolophus hipposideros) a vrápenec velký (Rhinolophus ferrumequinum).

Kudlanka nábožná

Vrápenec malý

Květnice je také známou mineralogickou lokalitou. Svou krásou upoutají také podzemní prostory, jeskyně a propasti, ze kterých je však přístupná jen část a to o jarní mezinárodní mineralogické výstavě.

Baryt

Ametysty

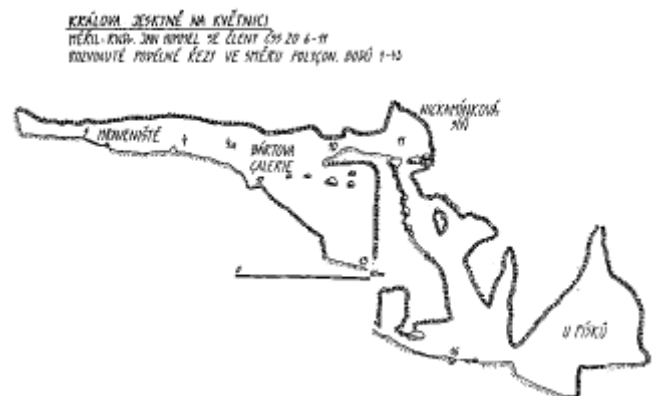
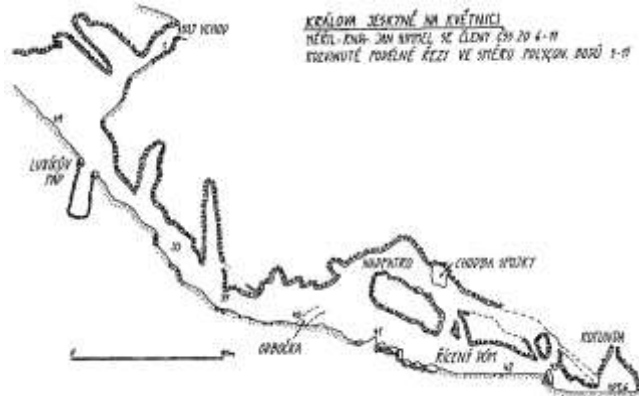
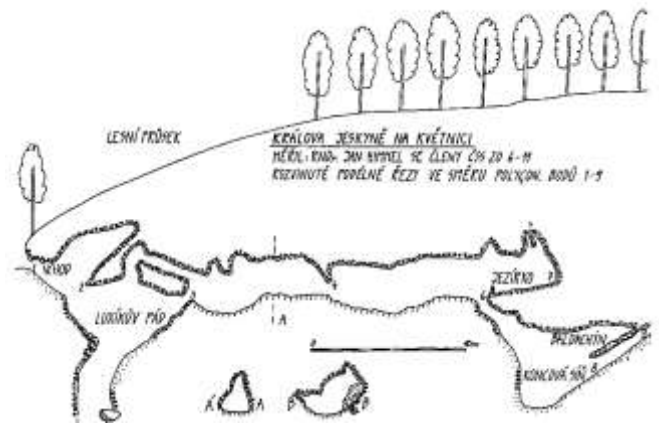
U úpatí Květnice poblíž toku Besénku a Svatky se nacházejí staré několikapatrové štoly po těžbě barytu. Ve vyšších partiích leží několik nepříliš rozsáhlých jeskyní, Tišovský kras. Známé jsou jeskyně Pod Křížem a Květnická propast. Je 76,5 m hluboká a byla objevena ze štoly na západním úbočí kopce.

Cestování s motoklubem

Nejrozsáhlejší a nejhezčí je Králova jeskyně, objevená rovněž náhodně roku 1972. Jsou v ní různé zvláštní tvary krápníků. Brčková výzdoba dosahuje délky krápníků až 160 cm. Některé části jeskyně jsou tak pozoruhodné, že jsou uzavřeny i pro jeskyňáře.

Brčkové krápníky

Plánek jeskynního systému na Květnici

V Předklášteří u Tišnova stojí od 13.století klášter Porta coeli (v překladu Brána nebes). Je to ženský cisterciácký klášter. O založení kláštera se zasadila Konstancie Uherská společně se svým manželem, králem Přemyslem Otakarem I. K realizaci této myšlenky však došlo až po Přemyslově smrti v roce 1230. Sestry do kláštera přišly v roce 1232. Kromě Konstancie podporovali nový konvent také její synové, český král Václav I. a moravský markrabě Přemysl. Královna, co ovdověla, tu dožila, zemřela roku 1240 a je zde někde pochována. Markrabě Přemysl zemřel o rok dříve a pohřben byl v klášteře rovněž. Jejich hroby však dosud nebyly nalezeny.

V klášteře je k vidění románsko-gotická bazilika Nanebevzetí Panny Marie s proslaveným portálem (byla postavena v letech 1233–1240). Zdobený ústupkový portál francouzského typu ve stylu burgundsko-cisterciácké gotiky. Zajímavá je křížová chodba s rajskou zahradou nebo kapitulní síň. Klášter obklopuje hradební zeď s příkopem a věžemi. S klášteřem také souvisí hrádek z 15. století na nedalekém vrchu Čepička. V prostorách kláštera jsou trvalé expozice paleontologie a mineralogie, expozice bydlení na přelomu roku 1900. Jak je to s návštěvou nevím, naposled jsem tu byl před 15 lety.

Cestování s motoklubem

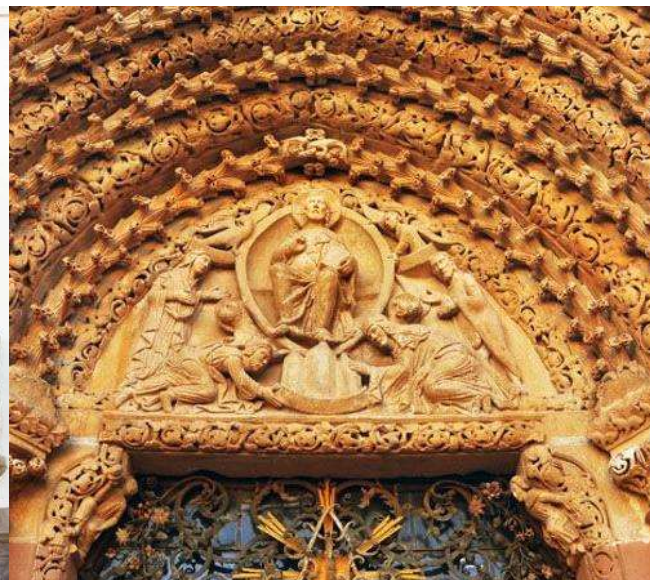
Gotická křížová chodba kláštera

Rajský dvůr

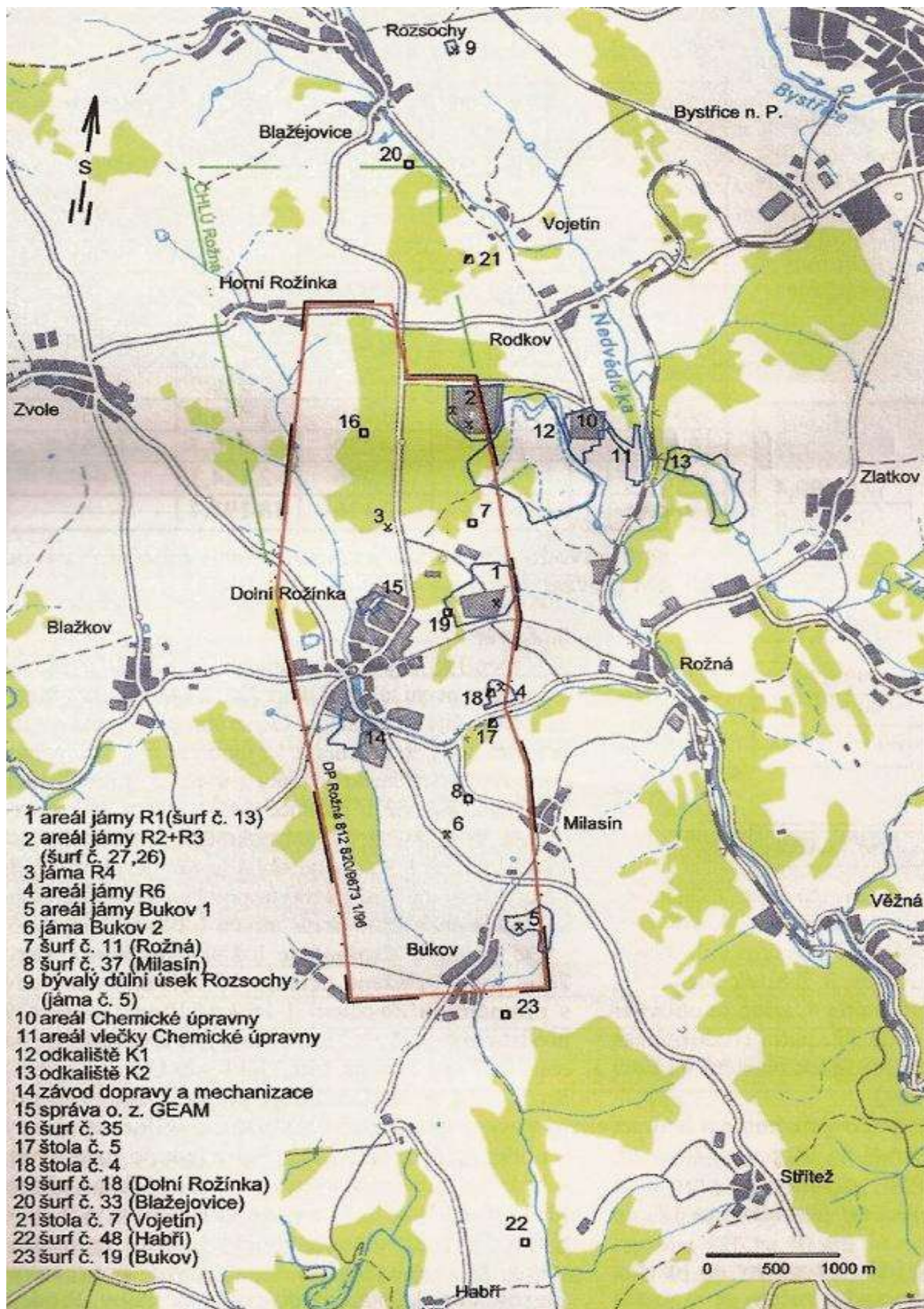
Brána nebes

Detail portálu

Klášter měl pohnuté osudy, byl zrušen na základě dekretu Josefa II. v roce 1782, tehdy zde žilo 45 sester. Areál kláštera sloužil jako tkalcovna, barvírna vlny, výroba mýdla a cukrovar. Od císaře ho měl pronajatý továrník Vilém Mundy. O obnovu tišnovského kláštera se ale řád nepřestal usilovat. V roce 1861 koupily celé tišnovské panství sestry z hornolužického konventu v Marienthalu. V dalších letech probíhala jednání s vládou, řádovými představiteli a biskupstvím. Německé cisterciáčky do Předklášteří definitivně přišly v roce 1901, konvent byl obnoven. Klášter fungoval do roku 1950, kdy zde žilo 38 sester, tehdy však byl v rámci akce „K“ zrušen. Co byla akce „K“ vysvětlím na vyjíždě. Řeholnice co chtěly zůstat, soudruzi nechali pracovat na státním statku. Zbytek sester čekal stejný osud jako těch Slavkovských chudých školských sester. V roce 1990 zbytek sester legalizoval tajný řeholní život z předchozích desetiletí. Konvent byl obnoven, v roce 2001 zde žilo 10 sester. Jaký je dnešní stav nevím. Jedná se o jediný fungující ženský cisterciácký klášter v Česku a slovanských zemích.

Cestování s motoklubem

Mapa uranového rudného pole Rožná-Olší

Cestování s motoklubem

V okolí Dolní Rožínky v roce 1954 objevili podle radiometrických anomálií rudné pole, obsahující uran. Rozběhl se detailní geologický průzkum. V roce 1956, 26. srpna, vytýčili ložisko Rožná, později 17. září lokalizovali ložisko Olší. Důlní práce začaly v roce 1957, zahájili ražbu největší jámy „R1“. Ložisko se ukázalo tak rozlehlé, že jej rozdělili na dva úseky: Rožná I, vznikl v roce 1958 a dostal jméno Karel Havlíček Borovský. Druhým úsekem Rožná II, vznikl v roce 1963, jmenoval se Jasan. Hlubinný uranový důl Rožná I (původně Karel Havlíček Borovský) byl po roce 2000 jediný funkční uranový důl v Česku i v Evropě. Doly byly součástí širšího regionu těžby uranu na Bystřicku (sleduj mapku nahoře). Původní podnik Jáchymovské doly Rožná přejmenovali na Uranové doly Dolní Rožínka v roce 1966. Potom roku 1992 vznikl GEAM Dolní Rožínka byl součástí státního podniku DIAMO. DIAMO těžilo na Moravě v ložiscích Dolní Rožínka, Rožná, Olší, Slavkovice-Petrovice (rudné pole Rožná-Olší) a Jasenice-Pucov. V roce 1964 začali stavět chemickou úpravnu (do provozu uvedena v roce 1968). Tento závod do roku 1989 působil samostatně. Následně byl začleněn do struktury koncernového podniku Uranové doly Dolní Rožínka.

Region objevením uranu nebývale rozkvetl. V 70. letech uran zaměstnával 4 100 lidí. Od roku 1989 počet zaměstnanců klesal. V letech 2000 až 2007 jich bylo kolem tisíce. Těžba v posledních letech skomírala, v dubnu 2017 ji definitivně skončili. Poslední vozík s vytěženou uranovou rudou byl vyvezen na povrch ve čtvrtek 27. dubna 2017 v dopoledních hodinách. Funkční zůstane pouze

podzemní výzkumná laboratoř na 12. patře jámy Bukov. Celkem měla jáma 24 pater, poslední patro šlo do hloubky 1240m.

Od roku 1958 tu vytěžili asi 20 000 tun uranu. Říká se, že kdybychom nedávali Sovětskému svazu uran zadarmo, bylo by tehdejší Československo druhý Kuvajt. Jenže tehdejší věrchuška lezla v předklonu Rusům do zadku, jako ta dnešní Němcům, Číňanům nebo komukoliv z ciziny, kdo jí nastaví prdel.

Důlní chodba

Vstupní brána dolu

Cestování s motoklubem

Víte něco o historii uranu? Že ne-eee?! Tož před asi čtyřmi stoletími narazili horníci ve stříbrných dolech na smolně černý nerost. Říkali mu „smolný kámen“ (Pechblende), neboli smolinec či smolka.

Teprve v roce 1788 chemik Martin Klaproth získal ze smolince žlutý kysličník nového chemického prvku, nazvaného Uran po páté Sluneční planetě. Kovový uran se podařilo získat francouzskému chemikovi Melicharu Peligotovi až v roce 1841.

V polovině 19. století se uranové rudy staly hledanou surovinou pro výrobu barev pro potřeby sklářského a keramického průmyslu.

Náhodný objev "záření" uranové rudy francouzským fyzikem Henri Becquerelem přinesl novou vlnu zájmu o uran. Roku 1888 Pierre Curie a Marie Curie - Sokolovská objevili v jáchymovské uranové rudě první radioaktivní prvek - rádiu a položili základy zkoumání radioaktivity.

Po II. světové válce a objevu štěpení atomového jádra bylo vědecky i experimentálně prokázáno, že uran je klíčem k vyvolání jaderné řetězové reakce. Uranová ruda se rázem stala nejvyhledávanější surovinou světa.

Těžní věže kolem roku 1960

Tak to tu vypadalo v době největší těžby

Nové Město na Moravě je asi 10 km vzdálené od našeho cíle - Žďáru nad Sázavou. Založeno bylo okolo roku 1250 Bočkem z Obřan, zakladatelem cisterciáckého kláštera ve Žďáře nad Sázavou. Největšího rozkvětu požívalo v době renesance za pánů z Pernštejna. Město má zachovalé historické jádro, které tvoří městskou památkovou zónu.

Historické náměstí

Nově opravený kulturní dům

Cestování s motoklubem

Rodinný dům od architekta Petra Lechnera

Parádní konstrukce střechy lázní

Ve městě se spojuje staré s novým. Otevřeli tu vůbec první lázně na Vysočině. Návštěvníci mohou relaxovat v bazénech se sladkou i slanou vodou, dokonce i ve speciálních pivních a rašelinových koupelích. Radnice vydala za lázně téměř sto milionů korun.

Pivní lázeň ... no dali by se s ní dělat i jiné věci...

Splnění přání Novoměstských zařadlo sekeru do městského rozpočtu hodně hluboko. A to i každoročně. Na provoz lázní musí město každý rok přispět částkou 4,9 milionu korun. A to je o lázně velký zájem a celý rok mají natřískáno!

Stavbu dělalo sdružení PKS stavby a.s. Žďár nad Sázavou a IMOS Brno a.s. Projekty a řízení stavby měl na starosti Brněnský Arch.Design s.r.o., architektem byl Ing.arch. Martin Švéda a hlavní projektant Igor Sedlák

Na vzhled Města tu dbají, vždyť turistický ruch generuje nemalý příjem do městské kasy. Všude upravené ulice a na mnoha místech potkáváte sochařskou výzdobu ulic od místního rodáka Jana Štursy

Cestování s motoklubem

Známější bude asi rodačka Martina Sáblíková. Martina je česká rychlobruslařka specializující se na dlouhé tratě, trojnásobná olympijská vítězka a několikanásobná mistryně České republiky, Evropy i světa, držitelka několika juniorských i seniorských světových rekordů. Úspěchů také dosáhla v silniční cyklistice. Má více jak 15 medailí z mistrovství České republiky, v roce 2007 získala bronzovou medaili v časovce na mistrovství Evropy do 23 let.

Datum narození 27.5.1987; znamení býk; výška 171 cm; váha 53 kg

Začala s basketbalem a později ji k rychlobruslení přivedl trenér Petr Novák, v jehož péči je doposud. Na jaře 2002, kdy se poprvé zúčastnila mistrovství světa juniorů, vstoupila na světovou sportovní scénu. Na podzim téhož roku zajela první závody Světového poháru. V sezóně 2005/2006 se zúčastnila Zimních olympijských her v Turíně, na trati 5000 m skončila čtvrtá. Pak začala sbírat medaile jednu za druhou: na mistrovství světa stříbrnou, z mistrovství Evropy pět zlatých, dvě stříbrné a tři bronzové, z mistrovství světa ještě dalších třináct zlatých a čtyři stříbrné, ve víceboji z mistrovství světa tři zlaté, dvě stříbrné a jednu bronzovou. Na zimní olympiádě ve Vancouveru vyhrála na tratích 3 a 5 km, na 1500m byla třetí, na Zimní olympiádě v Soči získala stříbrnou na 3km a na 5km olympijské zlato. Prostě dodnes vládne ve Světovém poháru v rychlobruslení na dlouhých tratích.

Jan Josef Štursa to měl s kariérou jinak. V Novém Městě se 15. května 1880 český sochař narodil. Ještě že mu jeho učitel kreslení Jan Šimek rozmluvil stát se krejčím nebo zahradníkem, jak původně chtěl. Vydal se studovat sochařsko-kamenickou školu v Hořicích, absolvoval ji mimořádně dobře. Po škole začal pracovat v lomu v Mittelsteinu a v kamenické dílně bratří Zeidlerů v Berlíně. V roce 1899 skončil a přihlásil se na Akademii výtvarných umění v Praze, kde úspěšně složil zkoušky a byl přijat do studií pod vedením Josefa Václava Myslbeka. V Myslbekově ateliéru vznikaly jeho první sochy ve stylu české moderny. Akademii úspěšně absolvoval v roce 1904 a získal stipendium Nadace Josefa Hlávky. Odešel studovat do Mnichova, Švýcarska, Paříže a do Londýna.

Cestování s motoklubem

Jenže přišla válka (první světová). Štursa sloužil u 81. pluku v Jihlavě, pak ho poslali na frontu k Haliči. Byl tam raněn, po vyléčení se vrátil do Jihlavy. Z vojny ho vysvobodilo jmenování profesorem na Akademii výtvarných umění v Praze po smrti Stanislava Suchardy. V roce 1919 se stal nástupcem J. V. Myslbeka, v roce 1922 se stal rektorem AVU a tuto funkci zastával až do roku 1924. Bydlel na adrese Anglická čp. 1219/27, Praha, na fasádě domu směrem na náměstí Míru je pamětní deska s bustou.

Byl řádným členem České akademie věd a umění a členem Societé Nationale des Beaux Arts v Paříži, SVU Mánes a uměleckých spolků v Mnichově a Vídni. 28. dubna 1925 mu umístili sochu Dar nebes a země v Moderní galerii v pražské Stromovce.

Sochař trpěl bolestivými příznaky syfilidy. Ve svém ateliéru na Akademii se těžce postřelil a na následky zranění 2. května 1925 zemřel.

Sochař ve svém ateliéru

Socha Pohřeb v Karpatech

Štursa neustále v díle vracel ke smrti ve válce a jiným tragickým válečným výjevům. K soše Pohřeb v Karpatech ho inspirovala fotka čtyř ruských vojáků, jak ukládají do hrobu mrtvého kamaráda zabaleného do bílého plátna.

A ještě pár informací k té jeho vojně:

Na vojně byl v ponižujícím postavení. Naštěstí si ho všiml jakýsi důstojník a sochaři přidělil jakousi starou kůlnu, kde si mohl zřídit ateliér. Štursa ale musel pracovat na dílech pro armádu podle estetického cítění zadavatelů, většinou tupých důstojníků. Jak to tak bývá, nepostrádali pocit nadřazenosti a vlastní výjimečnosti. Štursa v boudě udělal řadu portrétů: sochu německého náčelníka generálního štábu Ericha von Falkenhayna nebo portrét polního pilota Mottla.

Lidé z univerzity se snažili Štursu z vojny dostat. Josef Václav Myslbek i architekt Jan Kotěra se přimlouvali ve Vídni. Už, už se zdálo, že se to povede, dokonce sochař už bydlel u Kotěry v Praze. Jenže anonymní udání ho znovu

vrátilo na frontu. V prosinci roku 1916 náhle umírá Stanislav Sucharda. Štursa je jmenován řádným profesorem a nastupuje na Suchardovo místo do Akademie výtvarných umění. Štursovy nadřizení důstojníci jsou vzteky bez sebe. Štursa se v akademii pustil do práce na plný plyn pro novou republiku. Pracuje na nových mincích, na portrétech významných osobností, taky na portrétu prezidenta Masaryka. Štursa vytváří svou vrcholnou slavnou sochu „Raněný“ (socha je na obrázku nahoře).

Víte, že firma SPORITEN z Nového Města je největší výrobce lyží u nás? Vyrobí jich tu kolem 200.000 párů a k tomu asi 18.000 snowboardů. Kromě vlastní značky SPORITEN vyrábí i pro největší světové odběratele: Alpina, Asnes, Decathlon, Hagan, K2, Rossignol, Skitrab a Toyota. Pro tyhle firmy vyrábí pod jejich značkami. Z toho je vidět, že kvalita je na prvotřídní úrovni.

Po silnici č.19 se vydáme z Nového Města do Žďáru nad Sázavou. Žďár je tradičním motokářským centrem, díky perfektní poloze uprostřed vrchoviny. Rajdři se sem sjíždějí z širokého okolí a brousí stupačky na perfektním asfaltu okolitých silnic. Celou sezónu tu nabízejí dostupné služby, vstřícné k motokářům. Žďár má dlouholetou motocyklovou tradici. Jezdili se tu terénní závody v nedalekých Hamrech, Polné, Herálci a dalších místech. Silniční závody na městském okruhu „kolem Zelené Hory“, „Žďárský viadukt“, „Na dolinkách“ a snad nejznámější byl okruh jménem „Stalingrad“. Jezdilo se na sídlišti nedaleko Žďárských strojírén a sléváren (ŽDAS), okruh měl dlážděný povrch. Závody se tu přestaly pořádat, protože předpisy z roku 1971 závody na dlažbě zakazovaly. Jezdili tu sajdkáry i sólo třídy, vypisované pro jezdce 1. a 2. výkonnostní třídy (mladším ročníkům vysvětlím systém výkonnostních tříd cestou na vyjížděce).

Cestování s motoklubem

Silnice č.19 je senzační

Atmosféra závodů „Na Stalingradu“. Bariéra mezi jezdci a diváky tehdy nestála, jako dnes .Sledujte, co jich přišlo!

Cestování s motoklubem

V Bystřici nad Perštejnem je depozitní muzeum Veterán klubu TATRA. Jsou tu uloženy Tatrovky členů klubu a některé další značky aut, motocyklů a jiných exponátů. Složení vystavených kousků se neustále mění podle situace. V prázdniny je otevřeno celý týden, v září jen o víkendech mezi 10H00 a 17H00. Muzeum si tedy neprohlédneme, ale je to tip na samostatný výlet. Před prohlídkou je určitě lepší se předem domluvit na mobilu: 603506442, nebo se dohodnout mejlem: prosecky.tatra@worldonline.cz. Vstup je z ulice Na Vyhlídce.

Centrum Eden v Bystřici. Investice asi 120.000.000,-Kč (dotace EU), Smysl utracených peněz posoudíte sami.

Cestování s motoklubem

Z Bystřice to vezmeme hopem směrem na Kunštát. Stojí tu jeden z nejstarších hradů na Moravě, do roku 1520 rodové sídlo pánů z Kunštátu, kde v mládí pobýval i český král Jiří z Kunštátu a Poděbrad. Pokračujeme po trase Lysice - Černá Hora – Blansko – Olomučany – Křtiny - Ochoz a konečná je ve Slavkově.

Tříkrát Křtiny z různého pohledu

Nedaleko Babího lomu nad Lelekovicemi stojí Lelkovadlo. Že nevíte co to je?! No místní výtvarník pan Novák tu sestrojil past na lelky. Slouží všem lidem, kteří rádi lelkují, ale hlavně obyvatelům z nedalekých Lelekovic, ti v tom prý vynikají. Pokud se chcete svých lelků zbavit, stačí pod Lelkovadlem projít. Lelci se uchytí v hnízdě nahoře a osvobození můžete odejít za svou prací. Když zvednete hlavu a podíváte se nahoru, můžete vidět, že v Lelkovadle už nějakí lelci chycení jsou.

Zachycení lelci v Lelkovadle u Lelekovic

Tož teda nelelkujte a sejdeme se na vyjížděce

